

نشست چهار جانبه در مکه درباره اعتراضات اردن

تیتروهای امروز

حسن روحانی در دیدار با پوتین در حاشیه نشست سازمان همکاری شانگهای نقش روسیه در اجرای تعهدات طرف غربی را مهم خواند

لابی برای اجرای برجام اروپایی با کمک روسیه

گزارش «وطن امروز» از محرمانه دیگری که ترامپ آن را هوا کرد

بوتینگ نه خسارت می دهد نه هواپیما

«وطن امروز» از مشکلات و کاستی های مدارس دولتی گزارش می دهد

۵ دغدغه خانواده ها درباره مدارس دولتی

آیا سیمای ایران بعد از شکست در اکران دوم نوروزی امسال، همچنان در رکود خواهد ماند؟

شکست بعد از شکست!

پنجره

مردم سالاری در میانه دشمن شناسی

سمیرا کریمشاهی

نقشه دشمن و روش هایی که برای پیشبرد اهداف خود به کار می گیرد، از جمله موضوعاتی بود که رهبر معظم انقلاب در مراسم سالگرد رحلت امام(ره) به آن پرداختند. رهبری در این باره به ۳ شیوه فشار اقتصادی، فشار روانی و فشار عملی اشاره کردند که هدف از به کارگیری آنها سيطرة بر کشور و ملت ایران است.

دیدهی است مهم ترین گام برای خنثی سازی هر ۳ فشار، آگاهی و شفاف سازی برای عموم مردم است.

فشار اقتصادی، با توجه به ابزار تحریم که در این راستا به کار گرفته شده، بخوبی برای مردم ملموس است و آگاهی آنها نسبت به این نوع فشار به مراتب بیشتر از ۲ نوع دیگر است.

در حوزه فشار روانی هم کم و بیش مردم واقف هستند، هر چند نیاز است قشر نخبگانی

جامعه بویژه جوانان انقلابی در جهت افشای هر چه بیشتر خدعه های دشمن در جنگ رسانه ای و روانی تلاش کنند. البته در درجه اول نیاز است مسؤولان ذی ربط انجام وظیفه کنند اما متأسفانه بعضاً شاهد این بودهای عمده ای از مدیران، خود در

تله عملیات روانی دشمن افتاده اند!

اما فشار عملی که تا قبل از تشریح رهبری ناشناخته تر از ۲ مورد گذشته بود، اقداماتی است که در توضیح آن گفتند: «نقشه دشمن این است که از مطالبات مردمی سواستفاده کند. ممکن است در یک شهری، در یک نقطه ای از کشور

یک عده ای مطالبه ای داشته باشند، جمع بشوند، دنبال مطالباتند؛ مثلاً کارگرنی هستند، دنبال مطالبات کارگری اند یا مردمی در یک شهری

دنبال مطالبات شهری خودشان هستند. دشمن در یک چنین مواردی نقشه می کشد، عوامل نفوذی خود را، در واقع اشرار و انسان های خبیثی را به تعداد معدودی در این اجتماعات وارد می کند تا اجتماعات آرام مردم را تبدیل کند به حرکت

ضد امنیتی و حرکت آشوبگرانه تا به این وسیله کشور را و ملت را و نظام جمهوری اسلامی را بدنام کند.»

در تبیین مساله فشار عملی ۲ نکته قابل توجه است:

اول اینکه رهبر انقلاب در جریان تجمعات میان ۲ گروه مردم مطالبه گر و سودجویان تفکیک قائل می شوند.

دوم آن «تعهذپذیری» ایران است. در این توافق، میان «تعهذات ایران» و «تضمین های طرف مقابل» تعادل و توازن وجود ندارد!

نکته مهم تر اینکه چنین توافقی از حمایت کامل ایالات متحده و رژیم صهیونیستی نیز برخوردار خواهد بود. مذاکرات فشرده «مبارک پمپئو» وزیر خارجه آمریکا با وزرای خارجه ۳ کشور اروپایی در همین راستا قابل ارزیابی است.

ادامه در صفحه ۵

اعتراف بزرگ

معاون وزیر اقتصاد: برخی از مقررات FATF مشکلاتی را

برای سیستم بانکی کشور ایجاد می کند؛ غربی ها ممکن است

برخی سازمان هایی را که مورد تأیید ایران هستند ترور بستی بدانند

تائیه شماری وزارت خزانه داری آمریکا برای تصویب لایحه FATF

در مجلس ایران و تکمیل پازل تحریم ها

احتمال آپستراکسیون نمایندگان معترض در جلسه علنی امروز

برای تصویب نشدن لایحه FATF

تصویر: علی محمدی

پر تاب اروپا به دنیای واقعی!

حسن رضایی

اینکه کسی سعی کند مفاد کامل یک قرارداد چندجانبه را پس از خروج چند تن از طرفین، همچنان بدون تغییر اجرا کند، در مقام مقایسه، بی شباهت به این نیست که بخوای بر تن ارواح لباس بپوشانی! حالا اما چرا می گویم چند تن؟! پاسخ واضح است: از قدیم گفته اند یکی مرد جنگی به از صد هزار! خودمانی ترش این است که سفره دار سفره برجام، آمریکا بوده و حالا که همو زیر میز زده، نمی شود روی این سفره چندپاره، ظرف گذاشت و باز هم تناول کرد! جناب رئیس جمهور و دولت اما نظرشان ۱۸۰ درجه با این دو دو تا چهار تایی ساده و بدیهی، فرق دارد. همزمان اروپایی ها به عنوان طرف دیگر ماجرا دوست دارند ایران همچنان در برجام بماند و برای این مهم، دست به هر کاری هم می زنند. مثلاً موگرینی اخیراً گفته قرار نیست به خاطر ایران در مقابل آمریکا قرار بگیریم و در باب مسائل موشکی و منطقه، نظر مشترکی با آمریکا داریم!

تلاش های اروپا البته به همین محدود نمی شود. آنها اخیراً طی نامه ای رسمی از آمریکا خواسته اند که لطفاً! برای شرکت های اروپایی که بعد از برجام به ایران رفته اند، معافیت تحریمی صادر کن! مدیران همان شرکت های مطرح در موضوع نامه اما ظاهراً هرگز به غلظت گفته های مقامات دولت ایران، به توانایی اتحادیه اروپایی برای کردن مویی از آمریکا هم اطمینان ندارند! لذا بارشان را بر دوش گرفته، یکی یکی از ایران می روند، تا جایی که اخیراً پژو هم از عزمش برای ترک ایران گفته است. بگذارید یک شمارش سر انگشتی انجام دهیم: توتال، پژو، زمینس، آلیانتس، ساگا، دنیلی، مرکس و ایرپاس! اگر خودتان هم یک جست و جوی کوتاه اینترنتی کنید، این لیست حتماً طولی تر خواهد شد. همزمان رویترز خبر داده مقامات وزارت خزانه داری آمریکا دوره افتادند تا با سفر به کشورهای مختلف، آنها را از تجارت با ایران بر حذر دارند؛ امری که نشان می دهد مدیران شرکت های اروپایی حساب و کتابشان درست است!

باز در همان روز رویترز در خیر دیگری از شروع کاهش تدریجی خرید نفت ایران از سوی پالایشگاه های اروپایی هم خبر داده است. جناب عبیدی نژاد، عضو تیم مذاکره کننده هسته ای که این روزها سفیر ایران در لندن شده اما به جای دیدن این واقعیات دومینووار، اینگونه توثیت می کند: «حالا ایران در برجام اشتباه کرد، متن

لزوم ارائه تحلیل درست از وضعیت برجام

عباس شریفی

از ابتدای فرآیند مذاکرات جبهه بندی ها عمدتاً به ۲ قسمت تفکیک می شد. قسمتی را موافقان تشکیل می دادند که عمدتاً با عدم ورود در جزئیات مذاکرات و فرار از متن قائل به کاربندی تیم مذاکرات بودند و در حوزه تخصصی حرفی برای گفتن نداشتند و عده ای نیز نقدهای فراوانی متکی به متن مذاکرات و واقعیات پیش رو داشتند که عمدتاً تمام توان دولت برای گرفتن صدای شان به کار گرفته می شد.

در حالی که واقعیت جریان را این دو گروه تشکیل می دادند، دولت تلاش وافر برای معرفی دوقطبی دیگری داشت که عبارت بود از کاسبان تحریم و منجیان اقتصاد کشور. در این مناقشه سرانجام دولت با اختیار داشتن ابزارهای قدرتمندش موفق به پیشبرد اهداف خود شد و توافقی با کیفیت برجام را به امضا رساند. چیزی که متکی به واقعیت نباشد

سرانجام برای همه روشن می شود اما گویا دولت بنایی بر درک چنین واقعیتی ندارد و هنوز به شیوه نخبه ای خود تمسک می جوید. دولت در قبال خروج آمریکا از برجام معتقد است: در صورت نتیجه ندادن مذاکرات ایران با کشورهای اروپایی و «خروج ایران از برجام، همه چیز به حالت اول خود برمی گردد و تحریم های شورای امنیت بازمی گردد». در همین راستا رئیس ستاد پیگیری اجرای برجام در پاسخ به این سوال که «اگر ایران به این نتیجه رسید که منافعی با برجام اروپایی تامین نشده و بخواید از برجام خارج شود چه وضعیتی پیش خواهد آمد و آیا اروپا می تواند از مکانیزم حل اختلاف برجام استفاده کند» می گوید: «بله! اگر از برجام خارج شویم همه چیز به حالت قبل بازمی گردد؛ این روشن است و چیز عجیب و غریبی نیست. اگر ما از برجام خارج شویم... تحریم های شورای امنیت به بازمی گردد».

این اظهارات در حالی بیان می شود که گویا هنوز برجامی وجود دارد تا با سازوکار آن بخواهیم به ادامه مسیر بپردازیم! اما باید دانست با خروج آمریکا از برجام، دیگر این سند حقوقی موجودیتی نخواهد داشت تا از طریق بند ۳۷ برجام اقدامی انجام شود و تحریم های ۶ قطعنامه قبلی باز گردد. ساده تر آنکه دیگر برجامی نیست که رجوع به مواد ۲۶ و ۲۷ آن منجر به نتیجه مورد اشاره (بازگشت تحریم ها) شود، چرا که آمریکا از آن خارج شده است. حضور اروپایی ها و سایر کشورها در برجام نیز اساساً تأثیری بر

ملی معنای دیگری نخواهد داشت.

دیدگاه

ماهیت برجام نمی گذارد، چرا که به گفته رئیس بانک مرکزی، برجام، تاکنون هیچ دستاوردی نداشته، ثانیاً حدود ۸۰ درصد تعهدات بدون

فایده کشوری ۵۰۱ متوجه آمریکا بوده که با خروج آمریکا از برجام همین تعهدات نیم بند و عملی نشده نیز پوچ می شود و عملاً چیزی از برجام باقی نمی ماند. بازگشت ۶ قطعنامه قبلی شورای امنیت به لحاظ حقوقی فاقد اعتبار است زیرا مبنای صدور آنها حل مسائل باقیمانده یا بی ام دی (احتمال ابعاد نظامی برنامه هسته ای ایران) بود که آژانس بین المللی انرژی اتمی طی گزارشی به شورای حکام اعلام کرد با همکاری ایران موضوع PMD حل شد و دیگر موضوع باقیمانده نیست و آن را خاتمه یافته دانست. بنابراین از آنجایی که علت پیدایش و ماهیت وجودی ۶ قطعنامه گذشته شورای امنیت از بین رفته است، امکان بازگشت نخواهد داشت.

رجوع به برجام به معنای به رسمیت شناختن قطعنامه های قبلی است. اگر اروپا در چنین شرایطی با آمریکا همراه شود و قصدشان تحریم مجدد ایران باشد، باید به شکل جداگانه، قطعنامه ای جدید را پیش نویس کرده و برای تصویب به جلسه شورای امنیت ببرند. اما این اقدام نیز نیاز به حمایت روسیه و چین دارد که در شرایط فعلی احتمال وتوی قطعنامه توسط این کشورها بسیار بالا است، چنانکه

پوتین، رئیس جمهور روسیه پس از دیدار با مکرون اعلام کرد «کشوری که به تعهدات خود عمل کرده را نباید مجازات کرد».

با این دلایل به نظر می رسد امکان جلوگیری از راه بر ضرر برجام برای ایران وجود دارد و دولت نباید با ایجاد دوقطبی های کاذب و دور از واقعیت، به ادامه این مسیر غلط بپردازد. هر نوع اهمال و سستی در این قضیه به معنای بازی کردن با منافع مردم است و با وجود راه حلی برای رها شدن از آن، جز آسیب زدن به منافع ملی معنای دیگری نخواهد داشت.

یادداشت امروز

خواب آمریکا و اروپا برای برجام چیست؟

مختصات توافق معیوب

رضا نصیری

رهبر انقلاب اسلامی در سخنان هوشمندانه ای که در مراسم بیست و نهمین سالگرد ارتحال بنیانگذار فقید جمهوری اسلامی بیان فرمودند، به نکات مهمی درباره برجام اشاره کردند: «کمک کنندگان به جنگ روانی دشمن در داخل، امروز در صدد این هستند که یک شکل معیوب از برجام را بر کشور تحمیل کنند. دولت های خارجی به دنبال این هستند و عده ای در داخل هم تبلیغ می کنند که اگر این نشود، جنگ می شود. این همان خواست دشمن است. یک جمله کوتاه راجع به برجام بگویم: از برخی دولت های اروپایی این جور برمی آید که اینها توقع دارند ملت ایران هر تحریم ها را تحمل کند و با تحریم ها دست و پنجه نرم کند و هم از فعالیت هسته ای خود که نیاز قطعی آینده کشور است دست بکشد و همین محدودیت ها را ادامه بدهد. من به این دولت ها بگویم بدانند این خواب آشفته تعبیر نخواهد شد. ملت ایران و دولت ایران این را تحمل نخواهند کرد که هم تحریم باشند و هم در محدودیت هسته ای و حبس هسته ای قرار داشته باشند؛ این نخواهد شد».

براستی منظور معظم له از «توافق معیوب» چیست؟ چه کسانی «توافق معیوب» را خلق می کنند؟ مکانیسم شکل گیری «توافق معیوب» چگونه است؟ هزینه ها و تبعات پذیرش چنین توافقی برای کشور چیست؟

۱- به طور کلی شکل گیری یک «توافق معیوب» معلول فعل و انفعال نامتوازن در ۲ سوی یک معادله ایام معامله است. «توافق معیوب» را باز یگرانی خلق می کنند که در ۲ سوی یک معادله قرار دارند. عدم تناسب میان «داده ها» و «ستاندها» و «قابلیت تفسیر پذیری تعهدات» از جمله فاکتورهایی است که تحقق هر یک از آنها، منجر به شکل گیری یک «توافق معیوب» می شود. در «توافق معیوب»، رفتار بازیگران متأثر از یک «قاعده» یا «ساختار منظم» نیست، بلکه هر لحظه بنیان این توافق می تواند تحت تأثیر رفتار و سلیقه یک بازیگر فروریزد. فراتر از آن، در یک «توافق معیوب»، مکانیسم حل اختلافات نیز معمولاً به سود یک طرف معادله او نه هر ۲ طرف! تعریف می شود.

۲- هم اکنون ژئوپلیتیک اروپایی در صدد تحمیل توافق معیوب به دولت و ملت ایران است؛ توافقی که در آن داده های ایران مشخص و مطلق و در مقابل، ستاندهای غرب، نامحدود، نامشخص و منتغری از اراده قطعی سیاسی و اقتصادی بازیگران غربی است. در این «توافق معیوب»، «تعهذپذیری مطلق» نزد سیاستمداران اروپایی محلی از اعراب ندارد و صرفاً ارائه یکسری «تعهدات ضمنی» موضوعیت دارد. میان «تعهد ضمنی» و «تضمین قطعی» فاصله زیادی وجود دارد و این دو واژه اساساً هموزن یکدیگر نیستند. با این حال مقامات اروپایی در صدد «تکرار تعهدات هسته ای خود در برجام» را مترادف با «ارائه تضمین های قطعی» قلمداد می کنند. مکانیسم شکل گیری این توافق معیوب نیز چندان پیچیده نیست؛ توافقی کردن یا عادی سازی معامله نامتوازن هسته ای با غرب، ارسال سیگنال هایی مبنی بر احساس نیاز به معامله با غرب و عدم بازخواست طرف غربی به علت عدم انجام تعهدات خود در برجام، هر یک می تواند یکی از عوامل زمینه ساز شکل گیری این توافق معیوب باشد.

۳- رهبر انقلاب، ۲ جزء اصلی یک توافق معیوب را در سخنان حکیمانه اخیرشان تشریح فرمودند: جزء اول این توافق معیوب هسته ای، «تحریم» و جزء دوم آن «تعهذپذیری» ایران است. در این توافق، میان «تعهدات ایران» و «تضمین های طرف مقابل» تعادل و توازن وجود ندارد! نکته مهم تر اینکه چنین توافقی از حمایت کامل ایالات متحده و رژیم صهیونیستی نیز برخوردار خواهد بود. مذاکرات فشرده «مبارک پمپئو» وزیر خارجه آمریکا با وزرای خارجه ۳ کشور اروپایی در همین راستا قابل ارزیابی است.

ادامه در صفحه ۵

بازگشت همه به سوی اوست

برادر ارجمند، جناب آقای محمدحسین لطیفی

ما را در غم فقدان پدر گرانقدرتان شریک بدانید.

از خدای متعال برای آن فقید سعید علو درجات مسألت داریم.

سازمان هنری - رسانه ای اوج

سلام وطن
۶۶۴۱۳۹۴۲